

عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی
 صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان
 مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان
 رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان
 لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز
 گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
 امتیاز: ۴۷/۴

نشانی:

تهران - خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد - پلاک ۹۷ - طبقه سوم
 صندوق پستی: ۷۱۸۴-۱۵۸۷۵
 آدرس تیریز: خیابان المان، جنب بن بست یابری،
 ساختمان آکا ۵۱ طبقه اول
 تلفن: ۰۴۱-۳۵۵۵۸۴۵۴-۳
 مسئول آگهی ها: ۰۴۱۲۴۶۶۰۰۴۳۳

لینک تلگرام: [https:// telegram.me /asrazadi.ir](https://telegram.me/asrazadi.ir)

Email: asrazadi9@gmail.com
www.asrazadionline.ir

مراسم افتتاحیه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فجر برگزار شد



عصر آزادی / سرویس فرهنگی: همزمان با فراارسیدن بهمن ماه عصر روز شنبه آیین افتتاحیه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر برگزار گردید.

عصر آزادی - علیرضا نیکان؛ این مراسم با حضور محمود سالاری معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی، کوروش زارعی دبیر جشنواره و جمعی از هنرمندان عرصه هنرهای نمایشی خبرنگاران و اصحاب رسانه و مدیران فرهنگی و هنری در تالار وحدت برگزار گردید.

شهرزاد ملک آرایی در خاک آرام گرفت



مراسم تشییع و خاکسپاری شهروز ملک آرایی پیشکسوت دوبله در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار شد.
 به گزارش ایرنا از معاونت سیما، مراسم تشییع پیکر شهروز ملک آرایی با حضور اهالی دوبله و پیشکسوتان این عرصه برگزار شد.
 در این مراسم منوچهر والی‌زاده، سعید شیخ‌زاده، علی همت مومیوند، اکبر منانی، تورج نصر، جواد پزشکیان، ژرژ پطروس، شهردار بانکی، علی بیگی، شکوه حجت و بسیاری از اهالی دوبله حضور داشتند.
 مجلس ترحیم این هنرمند عرصه دوبله نیز روز سه شنبه (چهارم بهمن ماه)، از ساعت ۱۵ تا ۱۶:۳۰ بعد از ظهر در مسجد جامع شهرک غرب برگزار خواهد شد.
 شهروز ملک آرایی پیشکسوت عرصه دوبله شامگاه پنجشنبه (۲۹ دی ماه) در بیمارستان درگذشت.
 در این مراسم گوی‌های برجسته و محبوب وی می‌توان از شخصیت کاپیتان لینچ در کارتون ماجراهای گالیور، جان کوچولو در رابین هود و آقای ووبی در کارتون تنسی تاکسیدو نام برد.

رونمایی از کتاب هنر و هنرمند در نگارخانه آتشاراد



عصر آزادی / سرویس فرهنگی:

مراسم رونمایی از کتاب هنر و هنرمند روز جمعه گذشته در نگارخانه آتشاراد برگزار شد.

عصر آزادی - علیرضا نیکان؛ در این مراسم که با حضور جمعی از هنرمندان هنرهای تجسمی همراه بود، مراسم اهدای تندیس یادبود به هنرمندان منتخب توسط هنرمندان برجسته کشور استاد طاهر شیخ الحکمایی، استاد عبدالرضا رابلی، استاد احمد مقدسی و استاد امامی فر اهدا گردید. در این مراسم که با جشن امضا و عکسهای هنرمندان و استادان همراه بود.

فرانک محبی مدیر تولید این مجموعه سختی با هنرمندان شرکت کننده در کتاب داشتند و خاطر نشان نمودند با وجود سختیهای زیاد در امر تولید کتاب سعی بر آن داریم که در سالهای آتی به کیفیت برگزاری مراسم رونمایی و ارائه خدمات بیشتر تلاش کنیم و در پایان از کلیه عزیزان حاضر در مراسم قدردانی نمودند و اظهار امیدواری نمودند که این جمع سالهای سال در کنار همدیگر به مکتوب شدن آثار تجسمی هنرمندان ایرانی همت گمارند.

شاپان ذکر است در چاپ جلد دوم کتاب هنر و هنرمند در سال جاری ۱۳۰ هنرمند مشارکت داشته اند که تعداد ۱۶۶ اثر در بخش های خوشنویسی، نقاشی، عکاسی و صنایع دستی در این کتاب ارائه گردیده است. هنرمندانی که آثارشان در این کتاب ارائه گردیده عبارتند از:

فرانک محبی
 فاطمه سادات جَدّا
 مونا رویان
 زینب شادنوش
 ستاره شیری
 ملیحه صابری پستچی
 مونا فریدونی
 یاسمن محور
 عادل مطلبی
 کورش انگالی
 سارا اسماعیلیان
 محمد اسماعیل اسماعیل پور
 درنا احمدی
 سمیه ایوبی طریقه
 سارا افشاری
 شگفته افراسیابی
 منیره افشارفر
 نوا سادات آروین
 محسن آزمون
 ریحانه اعرابی ناینی
 سوگل بهروری نیا
 سیده شیرین بن شاهی

پریسا برهان دینایی
 نگین پورحسینی
 مریم پویافر
 روزان جعفری
 لیدا جباری
 سمع جعفری
 معصومه جعفرزاده
 نگین حسین خانی خانقاه
 رقیه حافظلی
 شیدا حسینی
 حمید حجابیان
 مرضیه حاجی پور چالکسری
 ملیحه السادات حسینی
 رویا حیدری
 سحر خودسپانی
 بهناز خسروانی دهکردی
 فیروزه خسرویان
 بتول خالقی قفمری
 بهاره خلیقی
 هانیبه دست رنج
 غزال دوست محمدی
 احمدرضا رتوفی
 آپدا رضانی
 مریم رفیعی
 معصومه روشنگر
 رکسانه روحانی
 ستاره روح پاک بخشایش
 رویا زارع اسپیلی
 آرمینا زارعی
 نجمه زارع پور



ریحانه زندوکلی
 زهره زمردین
 عثمان سعیدی
 سیده سالی سمیعی کاشی
 ساناز سقزاده
 زینب سلیمانی شیجانی
 سیده انسیه سید خاوری لنگرودی



شهرزاد شجاع
 الدینی
 سمیه شیخ الواعظین
 ملیکا شجاعی
 سیا صفری
 ریحانه طریقتی
 مزگان طاهری

سارا علیزاده
 فرشته غفاری
 رزینا فیروزان
 لیلیا فامیل دردشتی
 سهیلا فتحی هفشجانی
 هما فتح الهی
 منّا فغانی
 زهرا فلاح فرد
 فریبا فلاحیان
 شهناز فرخ زاد
 علی اکبر فروتن
 محمد فتحی
 سارینا فخرنوبیان
 ژینوس قیاس حدادان
 ناهید قوتی
 فاطمه کیانی
 حیفا کمی پور
 فاطمه کریمی ربایی
 شکوفه کاوانی
 ریحانه کریم نژاد اصفهانی
 منّا کاظمی
 نیاز کاشانی
 اقلیمه سادات گلستانی
 ساجده سادات محبی
 مهسا مهدی زاده
 الهه مرادی
 رعنا مستعم
 طاهره سادات موسوی نسب
 نسرن معصوم زاده
 سیده مارال موسوی
 معصومه مشکوری
 کتایون نمازی پورتسه
 آپلار ندیمی
 شیدا نوربخش
 ولی الله ولیی
 شراره وزیرزاده نوری
 مریم همایونی فر
 فاطمه یوسفی سوایی
 سارا یزدانی
 غزل احمدی
 محمودرضا اشتیانی پور
 مرضیه جانی
 فاطمه دهشیری
 رضا رضایی جعفری
 منصوره سهرابی
 مهدیه عباسیان
 معصومه عباسی
 محمد علی عطایی دریایی
 هانیبه محرابی
 محمد رسول ملازمانی
 سوگل خان باشی
 کریم دبیری
 پروانه زارع خورمیزی
 ریحانه شاداب جویشتی
 پریسا کاظمی میانگسگری
 فاطمه گرامی پور
 صبا معین افشار
 عدرا نادری

ابوالحسن نجفی دشمن غلط نویسی!



پرشور، تازه کار، و در ضمن آسیب‌پذیر و خوش‌باوری است که ممکن است به غلط تصور کنند که کتاب «غلط نویسی» را زبان‌شناس نوشته است که به ساخت و کار زبان آگاهی کافی دارد و با نگرشی علمی آن را تولید کرده است. پس باید آن را چون آینه همواره پیش رو داشته باشند و از فتوهای آن پیروی کنند. من می‌خواهم به کسانی که در نتیجه خواندن این کتاب می‌توانند اعتماد به نفس خود را در کاربرد زبان مادری‌شان دست بدهند و از این پس در هنگام نوشتن دست‌شان بلرزد و هنگام سخن گفتن زبان‌شان به هلاکت پیفتد که مبادا اشتباه کنند به بانگ بلند بگویم که این کتاب یک اثر زبان‌شناختی نیست.

اگر هیچ دلیل دیگری وجود نداشته باشد، صرفاً تالیف چنین کتابی با آن امر و نپی‌های جزئی خود دلیل درستی سخن مانست. زبان‌شناس‌ها در مسائل زبانی روادتر و آسان‌گیرتر هستند، نه به این دلیل که در کاربرد زبان شلخته بی‌بندوبارند، بلکه به این دلیل که از ماهیت زبان، شناختی درست‌تر و واقع‌بینانه‌تر دارند. آن‌ها خوب می‌دانند که آن چه مایه دغدغه خاطر برخی از افراد می‌شود درست همان راهی است که زبان باید طی کند و خواهد کرد. بنابراین، در اکثر موارد آن‌چه باعث غیظ و غضب این افراد می‌شود و آنان را بر این برمی‌دارد که به هر نوگرایی در زبان سخت بتازند و اتهام بی‌سوادی و نفهمی و مانند آن به دیگران بزنند، خم به ابروی زبان‌شناسان نمی‌آورد، زیرا آن‌ها اکثر این «غلط‌ها» را درست و در جهت تحول زبان می‌دانند. کریم امامی پس از انتشار نقدهای دکتر باطنی در مقاله بسیار کوتاهی که در خرداد ۶۷ در مجله‌ی نشر دانش منتشر کرد، از انتقادهای دکتر باطنی بر «غلط نویسی» تحت عنوان دعوی میان ادیب و زبان‌شناس یاد کرد و از آن زمان تا به امروز همه از این اختلاف نظر، به داشته باشند غلط بنویسند و گروهی از ادیب سنتی خوشحال شدند که کسی از روشنگر کتابی نوشته که حرف‌های آن‌ها را می‌زند. برخی نیز فکر کردند با استفاده از این کتاب می‌توان به منع‌ها افزود. جدالی که بر سر این کتاب در گرفت، از حوزه کتاب‌شناسی خارج شد و مانند بازی فوتبالی شد که نه تنها بازیگران آن مشغول دعوا هستند؛ بلکه داور و تماشاگران نیز به آن‌ها اضافه شده‌اند.

تعصب عمیق «ابوالحسن نجفی» به زبان فارسی به تدوین «غلط نویسی» منجر شد؛ کتابی که در اوج جنگ ۱۰ هزار نسخه فروش را تجربه کرد و در مطبوعات زمان خود محل بحث و جدل شد.

به گزارش ایسنا، نداشتن غلط املائی، یکی از دغدغه‌های فارسی‌زبانان است. بسیاری از بزرگان هنوز هم نگارشی‌های دوران کودکی‌شان در زنگ املا به خاطر دارند اما هنوز گاه دچار غلط نوشتن می‌شوند مثلاً «بزار» را «بزار» می‌نویسند و هکسره را هم تا دلتان بخواهد، اشتباه دارند و اگر به آن‌ها تذکر بدهید «احتمالاً با این پاسخ روبه‌رو خواهید شد، مهم معناست غلط املائی مهم نیست!» اما در این میان کسانی هستند که درست نوشتن و نداشتن غلط املائی برایشان مهم است. یکی از این افراد، ابوالحسن نجفی بود؛ او سال ۱۳۰۸ زاده شد و دوم بهمن‌ماه ۱۳۹۴ در سن ۸۶ سالگی در بیمارستان مهر از دنیا رفت. ابوالحسن نجفی از بزرگان عرصه ترجمه، زبان‌شناسی، فرهنگ‌نویسی، وزن شعر فارسی، ادبیات تطبیقی و زبان و ادبیات فارسی در روزگار ما و یکی از تأثیرگذارترین افراد نسل خود در شناسایی و تربیت نویسندگان و پژوهشگران بود که کارنامه پربرگ و باری دارد.

مهم‌ترین بخش فعالیت‌های ادبی و علمی او در حوزه ترجمه متون ادبی، ویرایش، زبان‌شناسی و وزن شعر فارسی بود. او یکی از دقیق‌ترین دایره‌ها برای طبقه‌بندی وزن شعر فارسی را تدوین کرده که به دایره نجفی معروف است. آثار تالیفی او، «مبانی زبان‌شناسی و کاربرد آن در زبان فارسی»، «وظیفه ادبیات»، «غلط نویسی» (فرهنگ دشواری‌های زبان فارسی) و «فرهنگ فارسی عامیانه» است. محمدعلی موجد، مولوی‌شناس، نجفی را از پاسداران وادی واژگان معرفی می‌کند که نقش حفظ حرمت واژگان است. کتاب «غلط نویسی» یکی از مهم‌ترین کتاب‌ها در حوزه غلط نوشتن است که به بررسی غلط‌های مختلف در زبان فارسی و شکل صحیح آن‌ها می‌پردازد. نجفی این کتاب را با عنوان فرعی فرهنگ دشواری‌های زبان، در زمستان ۱۳۶۶ در زمان موشکباران تهران در ۱۰ هزار نسخه منتشر کرد. این کتاب در عرض دو هفته تمام نسخه‌هایش فروش رفت! این تصور وجود دارد که نقدها باعث معروف شدن و فروش کتاب غلط نویسی شده در حالی که در این مقاله اشتباه است و نقدهای دکتر باطنی در سه شماره پیاپی مجله ادبیه در بهار و تابستان سال ۱۳۶۷ منتشر شده‌اند. در واقع نقدها باعث فروش غلط نویسی نشده، بلکه فروش عجیب این کتاب و استقبال بسیار مردم از آن باعث نوشته شدن نقدهای سه‌گانه دکتر باطنی شد. نقدهای دکتر باطنی نیز سیل نقدهای دیگر را به دنبال آورد. محمدرضا باطنی، زبان‌شناس در مجله ادبیه نقدی بر کتاب «غلط نویسی» ابوالحسن نجفی با عنوان «اجازه بدهید غلط بنویسیم» نوشت. او در این مقاله کتاب نجفی را فاقد اساس علمی زبان‌شناسی خوانده و دلیل نوشتن نقد را این‌طور بیان کرده بود: «یکی دماغ از زبان‌شناسی به عنوان علم است، زیرا اگر قرار باشد جنگی که فراهم آمده است یک کار زبان‌شناختی تلقی شود، حاصل آن جز بی‌اعتبار ساختن زبان‌شناسی چیزی نخواهد بود. و دیگر هشدار دادن به جوانان

این ویرانه خانه یک شاعر پر آوازه است؟

است و از همه خانه‌های جدید محله جلوتر قرار گرفته است. با این حال، از این خانه قدیمی و منتسب به عارف قزوینی خرابه‌ای بیش باقی نمانده است.

البته برای حفظ خانه منتسب به «عارف» چند باری از سوی شهرداری وعده‌هایی داده شد، اما سرانجام تمام این وعده‌ها به وضعیت کنونی خانه «عارف» منتهی شده است!

سال ۱۳۹۵ برای نخستین‌بار زنگ خطر درباره تخریب تدرجی این خانه در رسانه‌ها به صدا درآمد و الهام حاجی ملکی - دبیر انجمن دوستداران یادمان‌ها و کارشناس مرمت بناها و بافت‌های تاریخی - به ایسنا گفته بود: در مواجهه با خانه «عارف قزوینی»، با آن چه روبه‌رو شدیم نه یک خانه‌ی شاعر، که فقط یک ویرانه کوچک بود.

زیرزمین، یک مطبخ و یک سرویس بهداشتی با آن مواجه بود، به حدی است که امروز دیگر هیچ نشانی از خانه شاعر ملی در خود ندارد. در زمان ثبت، این خانه تاریخی تقریباً همه عناصر یک خانه را در خود داشته است، اما مناسفانه تنها چیزی که امروز از این بنا باقی مانده، تنها اتاق و یک زیرزمین است. این در حالی است که چند سال پیش شهرداری دیوار اصلی این خانه را برای تعریض معبر تخریب کرد، اما خوشبختانه با ممانعت مالک، از عقب‌نشینی تدریجی آن شده و هم‌اکنون به سرپرست وقت سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری قزوین نیز در دی ماه سال ۱۳۹۶ از تملک خانه عسارف قزوینی و احیای آن در سال ۱۳۹۷ خبر داده و گفته بود: «بی‌توجهی به نگهداری از این اثر تاریخی سبب تخریب تدریجی آن شده و هم‌اکنون به محلی برای نگهداری ضایعات تبدیل شده است. مرمت و احیای خانه‌های مشاهیر نشان‌دهنده توجه به فرهنگ ایرانی است و منجر به حفظ و تقویت هویت فرهنگی ما می‌شود.»

شهردار وقت قزوین در سال ۱۳۹۹ نیز گفته بود: «با توجه به درخواست هنرمندان موسیقی استان، خانه تاریخی عارف قزوینی، شاعر شهر استانبول را به موزه موسیقی قزوین تبدیل کنیم.»

با وجود آن اظهارات و وعده‌ها که تا چندی پیش نیز ادامه داشت، اما تا کنون هیچ اقدامی برای حفظ، مرمت و تغییر وضعیت این خانه تاریخی صورت نگرفت است و تمام حرف‌ها در حد وعده باقی مانده، درحالی‌که در خانه منتسب به عارف قزوینی دیگر آجر روی آجر بند نیست.

«ابوالقاسم عارف قزوینی» شاعر و تصنیف‌ساز پرآوازه‌ی قزوینی که تصنیف‌های ملی و ارزشمندش همراه با موسیقی منتشر شده است، دوم بهمن ماه ۱۳۱۲ خورشیدی در شهر همدان درگذشت و پیکرش در همان شهر و در کنار مقبره «بوعلی سینا» به خاک سپرده شد.



خانه منتسب به «عارف قزوینی» سال‌هاست وضعیت خوبی ندارد و با وجود وعده‌های واهی به عنوان یک ویرانه آخرین نفس‌هایش را می‌کشد. نگران‌کننده‌تر آن‌که ایسنا خانه قاجاری که غفلت به بند بند آن نفوذ کرده، عاقبت به چه سرنوشتی دچار خواهد شد؟

به گزارش ایسنا، «ابوالقاسم عارف قزوینی» * شاعر و تصنیف‌ساز قزوینی و سراینده شعر شناخته شده «از خون جوانان وطن لاله دمیده» است که، می‌گویند تنها یادگار او در قزوین خانه‌ای است که در وضعیت وخیمی قرار داد و تقریباً بخش زیادی از آن تخریب شده است و این روزها نیز فقط گرد بی‌توجهی و بی‌مهری بر چهره خانه منتسب به «عارف» نشسته است و حتی ثبت این خانه در فهرست میراث ملی در سال ۱۳۸۴ که می‌توانست قدم مؤثری برای نجات آن باشد، پرفایده نبوده است.

سال ۱۳۹۵ دوستداران میراث فرهنگی، نسبت به وضعیت خانه منتسب به عارف قزوینی که به بی‌غوله‌ای شبیه شده بود، هشدار دادند اما متولیانی مانند میراث فرهنگی و شهرداری قزوین در تمام این سال‌ها از آن غفلت کردند. مالکان خانه هم که به گفته الهام حاجی ملکی - دبیر انجمن دوستداران یادمان‌ها و کارشناس مرمت بناها و بافت‌های تاریخی - که از وارثان «عارف قزوینی» نیستند، گویی دغدغه‌ای برای حفظ این خانه تاریخی ندارند.

سعید زارغ‌پور - کنش‌گر میراث‌فرهنگی قزوین - اکنون در سال‌مرگ این شاعر ملی سری به این خانه زده و درباره آخرین وضعیت آن به ایسنا گفت: اسناد و مدارک قطعی در تایید این‌که، خانه متعلق به «عارف قزوینی» بوده است، وجود ندارد اما این خانه را به او نسبت داده‌اند. هرچند این شاعر متولد و بزرگ شده همین محله (حمادالله مستوفی) است؛ در قزوین گذر به نام «صوفیان» وجود دارد که در حال حاضر به نام «حمادالله مستوفی» شناخته می‌شود، این گذر به خیابان‌های «محمدیه» و «سپه» وصل می‌شود که در گذشته کوچک بوده و در سال‌های اخیر به دلیل عقب‌نشینی و تخریب خانه‌های قدیمی، تعریض و تبدیل به خیابان شدند. این در حالی است که خانه منتسب به عارف قزوینی به همان شکل در این محله باقی مانده